

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

21. Quid sit de illorum, qui consecrant tantum speciem vini?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

*Quid sit de illorum, qui consecrant tantum
speciem vini?*

Quæstionis explicatio.

Casus est talis: Est peste infectus agnizans, qui nocte mittit ad pastorem pro habendo viatico: nunciatur vero pastori, agrum propter oris & linguæ siccitatem, nec non gutturis inflammationem vel tumorem, nihil posse omnino deglutire, præter liquidum: cum autem pastor non habeat otium celebrandi sacrum, tum quia nox est intempesta, tum quia æger morti proximus esse dicitur, ipse consecrat vinum, & ægro sumendum porrigit; quid de hoc modo conficiendi & ministrandi censendum est?

Responsio.

Hic modus reprobandus est sicut prior. Et probatur ex iam dictis, quia mutilum & imperfectum reddit sacrificiū, quod non potest non esse Deo, cui illud offertur, iniuriosum: unde & (a) D. Thom. vocat *immane sacrilegium*. Et Concil. Tolet. contra huiusmodi consecrantes, excommunicationis sententiam tulit.

a D. Thom.
3. p. 2. 64.

Dices

Dices. Potestne ergo species vini sine specie panis consecrari? Ratio dubitandi est, quia Christus non prius consecrauit calicem quam panem, consecratio ergo vini, presupponit consecrationem panis.

R. Ex hoc Christi exemplo & usu Ecclesie colligi, hunc ordinem esse preceptum, ut recte notauit (a) Zuarez, quod etiam rebus ipsis consentaneum est, quia cibo certo ordine antecedit potum: non est tamen hic ordo essentialis. Quocirca si sacerdos ex malitia prius consecraret vinum quam panem, vel solum vinum, sine dubio consecraret, quia vnius speciei consecratio non pendet ex altera; ergo minus pendet essentialiter ex ordine, quamuis graue esset sacrilegium; ut iam dictum est.

Dices. Incurritne censuram aliquam vel penam, qui consecrat tantum alteram speciem, seu panis seu vini?

R. Secundum (b) Maiolum, praeter excommunicationem, de qua ante, incurrere irregularitatem, quia, inquit, cum aperte abutatur potestate sacerdotali, indignus videtur potestate illi competenti; sicut secundum (c) Antonium incurrit irregularitatem sacerdos ille, qui prohibitus dicere missam, sine illa conficit corpus Christi. Sed non satis solide hoc asseritur, cum nulla sit agnoscenda

Z irregularitatem

a Zuar. in 3.
part. D. Tho.
disp 75. sect.
6. §. Sed quaerit aliquis.

b Lib. 3. de ir.
reg. c. 26. n. 5.

c Tractas. de
conf. §. irreg.
c. 87. v. Ter-
tio nota, c. 1.
de cler. excō.

irregularitas, nisi iure exprimatur. Neque simile est, quod ex Anthonino adiungitur, qui enim suspensus est à celebrando, hoc ipso suspensus est à consecrando, ac proinde, si consecret, irregularitatem incurrit, usurpando actum à quo suspensus est. At in priore casu non supponitur suspensus, sed solum potestate sacerdotali abusus: nō autem propter solum abusum potestatis irregularitas incurritur, nisi iure exprimitur.

QVÆSTIO XXII.

Quid sit de illorum, qui consecrant in Missa vtramq; speciem, sed ministrant e-gro tantum speciem vini?

Quæstionis explicatio.

ECclesia grauiſſimis ex causis adducta, vsum calicis in administratione huius sacramenti omnibus inſubuit, præterquã sacerdotibus sacrificatibus, vt patet ex Conciliis, (a) Constantienſi & (b) Tridentino, quod aperte dicit, Eccleſiam decreuiſſe, conſuetudinem communicandi ſub ſpecie panis pro lege habendam: Nihilominus accidit ſæpe tempore peſtis, vt veniat viaticum dandū illis

a Sess. 13.
b Sess. 21. c. 2.